

Sesfioner, og det vil vel ikke være fjernt fra Nogens Tanke, hvormedet der er passeret i dette Tidsrum i Landet overhovedet. Enhver vil vist erindre, at naar Budgettet for hvert enkelt Ministerium ikke var færdigt før, saa maatte det være, fordi der i den Tid, der benyttedes dertil, og for de Ministerier, hvor der i forrige Sesfion udfom Love, forelaa ikke saa Foranstaltninger, der nødvendigt maatte gjøres for at bringe disse Love i Udøvelse, og skjøndt jeg ikke gjerne vilde paaberaabe mig det, saa maa jeg dog gjøre den lille Antydning, at netop denne Aarstid gjøre særdeles Krav paa de Ministeres Tid, der have at gjøre med nogle af de fjernere Lande, der ere knyttede til Danmark, og med hvilke der finder en stor Forbindelse Sted. Saaledes vil det vistnok være klart, at det ikke vil være overmaade megen Tid, der er leynet til Lovgivningsarbejder, og det maa da tjene til at forklare, at der ikke er forelagt et større Antal fuldfærdige Lovforslag, end der allerede er forelagt, uagtet jeg tilstaaer, at, naar jeg seer hen til de saa Dage, Rigsdagen hidtil har været samlet, og til de mange vigtige og betydende Lovforslag, som min ærede Collega Finanzministeren allerede har forelagt, saa troer jeg, at den gjorte Begyndelse af Rigsdagssefionen har været tilstrækkelig riig paa vigtige Forslag fra Regjeringens Side. Hvad Indenrigsministeriet specielt angaaer, da skal jeg tillade mig at bemærke, at det er aldeles rigtigt, hvad den ærede Forespørger anførte, at der var et Lovforslag om Jagten, som der var god og gyldig Grund til at vente forelagt i forrige Sesfion; det kunde imidlertid ikke blive færdigt til en saadan Tid, at det tilfredsstillende kunde forelægges Rigsdagen, da den sidst var samlet; men jeg har iforgaars havt den Ære at forelægge det i Landsthinget, hvor det altsaa nu er kommet under Behandling. Med Hensyn til de communale Love, som Forespørgslen ganske fornemmelig angaaer, da er der Ingen, der mere end jeg kan erkjende, at denne Lovgivning, idetmindste efter min Formening, er den vigtigste Foranstaltning, der forestaaer her i Landet, efterat de nye Institutioner ere begrundede, og jeg tør ogsaa sige, at jeg med største Omhu og Interesse har beskæftiget mig dermed, saa at

siges uafbrudt fra den forrige Sesfion i al den Tid, det har været mig muligt at anvende dertil; men det vil vist heller ikke være tvivlsomt for dem, der kjende Noget til denne Sag, at den fordrer særdeles omfattende Arbejder og mange Hensyn til meget forskellige Forhold, og navnlig kræver den i saa Henseende megen Tid og idelig gjentagne nye Bearbejdelser, fordi naar Noget skal præstere, der skal have nogen Værdi, da maa det slutte sig meget nøie til de nye Institutioner og til de Principer, der gaae igjennem dem, hvilket ikke er lidet afvigende fra Alt, hvad der hidtil har bestaaet her i Landet, og foraarsager en betydelig Forskjel mellem de ældre administrative og communale Institutioner, som man skal forandre, og de nye, som man skal stræbe at indføre. Men derhos er det vistnok nødvendigt — idetmindste er jeg gaaet ud fra den Forudsætning, at dette Forhold var af den Bestaffenhed — at der maa udarbejdes 2 Communallove, nemlig een for Kjøbenhavns Vedkommende, og een, der omfattede de mindre Kjøbstæder og Landet; men om man end saaledes vil udarbejde 2 forskellige Love, saa maa man dog saameget som muligt stræbe hen til, at det er de samme Grundsætninger, der gaae igjennem begge Love, og der kun anvendes forskjelligt efter Forholdenes forskjellige Bestaffenhed. Det er jo ogsaa allerede paa et tidligere Standpunkt af Sagen blevet erkjendt, idet det under den Brevverling, som allerede den foregaaende Indenrigsminister foranstaltede med de kjøbenhavnske Autoriteter, fra disses Side med megen Styrke blev gjort gjældende, at de ikke kunde eller vilde udtale Noget for Hovedstadens Vedkommende førend de Grundsætninger, som skulle gaae igjennem den hele Communalreform, vare tilkjendegivne fra Regjeringens Side, en Dittring, som jeg finder aldeles flaaende, og som har maattet gjøre det allerførst til Pligt for Regjeringen, ogsaa at udarbejde et selvstændigt Lovforslag for Kjøbenhavns Vedkommende, et Arbejde, som jeg idetmindste for Diebliffet, efterat det har været underkastet gjentagne Bearbejdelser fra min Side, turde være tilbøielig til at ansee som næsten fuldenbt, skjøndt Forarbejderne endnu ikke ere saavidt fremmede, at de med tilhørende